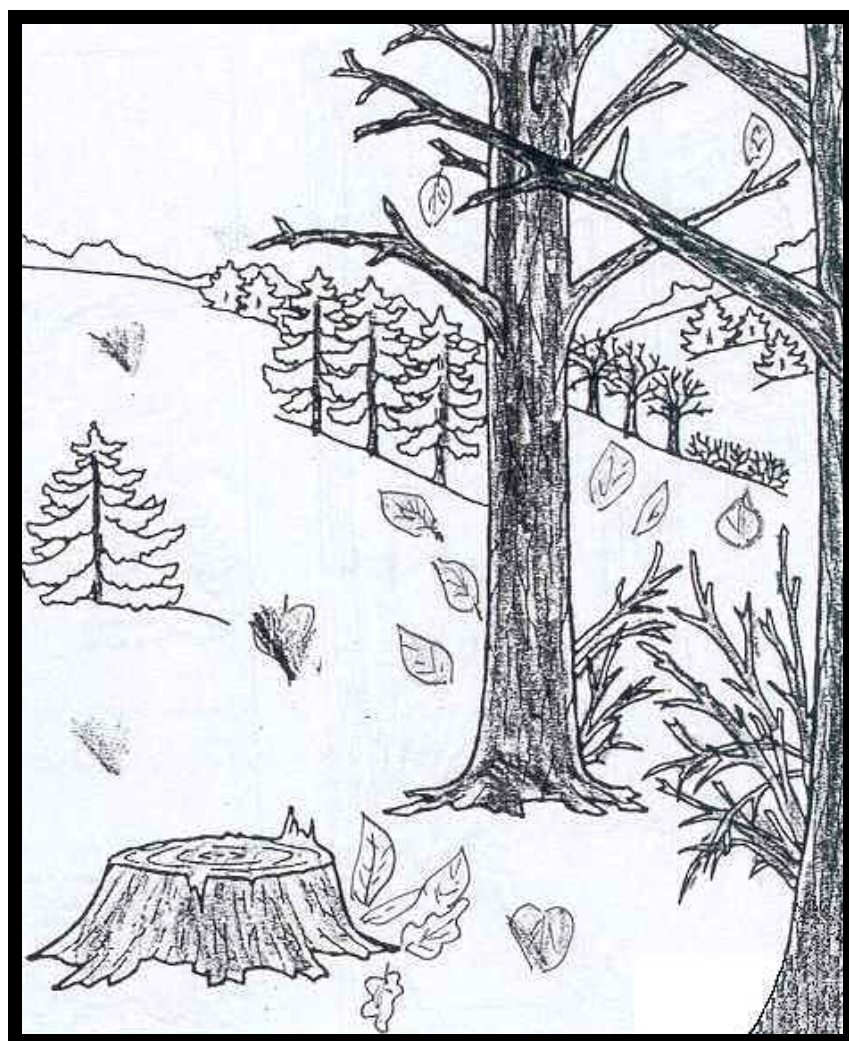

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Ochoz u Brna

Ročník VI.

Říjen 2001

Co si přečtete

- ◆ *Přehled ze zasedání OZ (3)*
- ◆ *Chov psů... (4)*
- ◆ *Rubrika kulturně-sociální kom. (5)*
- ◆ *Junácký tábor 2001 (5)*
- ◆ *Oznámení vlastníkům lesa (8)*
- ◆ *Ochozské rozmarné léto (8)*
- ◆ *Jednou větou (9)*
- ◆ *Pověsti (10)*
- ◆ *Sláva kanalizaci (12)*
- ◆ *Knihovnička (13)*
- ◆ *Pozvánka na premiéru! (14)*
- ◆ *Špačci a veverka (14)*

Vážení spoluobčané,

redakce vydává podzimní číslo Ochozského zpravodaje v době, kdy mnozí z Vás prožili pěknou dovolenou v tuzemsku nebo za hranicemi naší vlasti.

Dovolte mi, abych se v krátkosti zmínil o tom, co se pozitivního pro obec vykonalo v posledním období tohoto roku.

Tradičně bych začal největší investiční akcí, tj. splaškovou kanalizací, částí již dokončenou, a přípravou na další etapu této velmi složité investiční akce, v infrastruktuře obce technicky a ekonomicky nejsložitější, kdy poskytnutý úvěr bude obec splácet po řadu roků.

Dokončená kanalizace je ve zkušebním provozu a občané se přípojkami připojují na kanalizační sběrač. V současné době je již připojeno přes 40 rodinných domů. Zastupitelstvo vyzývá další občany, kteří mají zpracován projekt a vydáno stavební povolení, aby ještě v tomto roku připojili své nemovitosti na kanalizaci. Již mnohokrát bylo zdůrazňováno, proč je to bezpodmínečně nutné, a nemá tedy význam to neustále opakovat.

Zhotoviteli 1.etapy kanalizace se podařilo po předchozích jednáních předat Správě a údržbě silnic Brno-venkov st. silnici II/373 v délce 1,5 km s prodlouženou záruční lhůtou na 60 měsíců. Zhotovitel bude tedy po tuto dobu na svoje náklady provádět předlažďování silnice do doby, kdy se podaří provést celkovou rekonstrukci celého úseku. Obec v této záležitosti vyvíjí úsilí, aby k tomuto došlo.

V době, kdy budete číst říjnové číslo Ochozského zpravodaje, bude již obec vědět, zda jí bude poskytnuta dotace ze SFŽP, a v jaké výši, na zahájení další etapy výše uvedeného díla. Obec bude intenzivně připravovat co nejbližší zahájení prací.

V měsíci červenci a srpnu byla v rámci stávající jednosloupové trafostanice TSB 240/250VA č. 8308 a stavební úpravou sítě nn 230/400V až na konec ulice ve

směru na Hostěnice (Příhon) dokončena a zajištěna kvalitní dodávka elektrické energie odběratelům, a zvýšila se tak spolehlivost provozu. Zastupitelstvo obce rozhodlo v rámci této investiční akce Jihomoravské energetiky provést na svoje náklady rekonstrukci veřejného osvětlení, které je v majetku obce. Na každý betonový stožár bylo umístěno nové osvětlovací těleso. Touto úpravou se dosáhlo kvalitního osvětlení i v nepřehledných a nebezpečných místech v obci z hlediska bezpečnosti silničního provozu, v návaznosti na chodce a chybějící chodníky, které obec plánuje zřídit v případě poskytnutí dotace z Programu obnovy vesnice v roce 2002.

Pro kvalitnější informovanost občanů obce zastupitelstvo obce rozhodlo objednat novou rozhlasovou ústřednu jako náhradu za již zastaralou původní, finančně náročnou na servis a stále obtížnější dostupnost součástkové základny. Cenově přístupná rozhlasová ústředna bude instalována v měsíci říjnu. V rámci finančních možností budou také místa se špatnou slyšitelností doplněna novými reproduktory a staré vyměněny za výkonnější.

Z dalších akcí se podařilo provést vymalování tříd MŠ, ZŠ. Na ZŠ byly obnoveny nátěry na chodbách a ve třídě a provedena oprava podlahy. Opraveno bylo 6 ks kanalizačních vpustí na dešťovou kanalizaci. Opraven byl kříž na ZŠ a na křižovatce Pastýřky. Velký dík za to patří panu J. Zít-
k o v i
a panu Vl. Remešovi st. Dále děkuji všem občanům obce, kteří se podílí na udržení pěkného vzhledu obce.

Dále bych se chtěl zmínit o negativních jevech vyskytujících se na obci, trápících zastupitelstvo obce.

Je to vandalismus, zejména mladých lidí. Víím, že tato oblast je nepopulární a těžko se čte rodičům zodpovědným za své děti. V prázdninovém období děti trpící nudou se shlukují na určitých místech a zejména v nočních hodinách ničí majetek občanů

obce. V parku na Zákazanci byla již po několikáté zničena lavička. V čekárně jsou ničeny lavice a pomalovány stěny. Poškozena byla také směrová tabule před obecním úřadem. Mohl bych dále jmenovat další ničení majetku. Doporučoval bych rodičům dětí, aby si všímali, jak mluví. Je bohužel běžné, že nezletilí používají hrubých slov. Pokud tak rodiče mluví doma, nedá se s tím asi nic dělat.

Dále není normální další věc. Zastupitelstvo instalovalo za nemalých nákladů a urgencí občanů bydlících v části obce ke hřišti zpomalovací retardér. Když obec tyto prostředky vynaložila, dalo by se předpokládat, že ho budou občané přejíždět. Opak se však stal pravdou. Nemalé procento občanů buď z recese, nebo z malé občanské zodpovědnosti retardér objíždí a nevdají jim, že po soukromém pozemku. Je smutné, že i občané, kteří retardér prosazovali. Tito občané nutí zastupitelstvo obce k řešení této vypovídající skutečnosti. Obec učiní na účet všech občanů obce opatření, aby retardér byl přejížděn způsobem, pro který byl instalován. Smysl dalších retardérů bude zastupitelstvo pečlivě zvažovat.

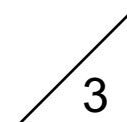
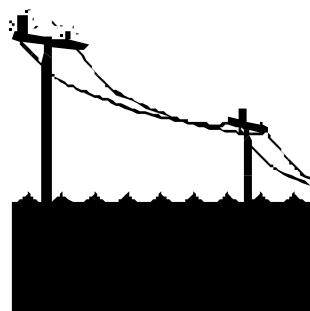
Zasedání zastupitelstva obce

Přehled důležitých bodů jednání v minulém čtvrtletí

- Pan Josef Botík zřídil zátaras na cestě kolem svého domu. Tím znemožnil přístup osobním autům i sanitkám. Obecní úřad podal stížnost na Stavební úřad do Bílovice nad Svitavou.
- Rozvodné závody JME provedou generální opravu vedení nízkého napětí a výměnu sloupů v části obce Příhon. Současně obecní úřad provede opravu veřejného osvětlení a rozhlasu. Termín provedení

– srpen 2001.

- Obecní zastupitelstvo odsouhlasilo příspěvek na činnost místní organizace Klub seniorů.
- Byla zahájena jednání o zřízení miniregionu Časnýř. Účastníky jednání byli zástupci obcí Bílovice nad Svitavou, Řícmanice, Kanice, Babice nad Svitavou a Ochoz.
- Při kontrolním dnu stavby kanalizace byly vzneseny připomínky ke stavu silnice – dláždění. Předání bylo odloženo až po odstranění závad.
- Žádost obce na zřízení nových přechodů pro chodce na Pastýřkách a u samobsluhy je v jednání s Policií ČR a správou údržby silnic Brno-venkov.
- Obecní úřad objedná zhotovení nových fotografií na pohlednice obce.
- Místní rozhlas je ve špatném technickém stavu. Neustávají stížnosti občanů na kvalitu hlášení. Proto byla zahájena jednání s dodavatelem rozhlasových zařízení a ústředí. Termín dodání je říjen 2001.
- Pokračují jednání o integrované dopravě miniregionu Časnýř.
- I. etapa kanalizace byla uvedena do užšího provozu. Je třeba, aby občané prováděli napojení do kanalizace. SUS Brno-venkov převzala silnici do užívání.
- Obecní zastupitelstvo zamítlo žádost s.p. Zetor o odložení splátek poskytnutých obcím místním občanům. Je nutno dodržet podmínky smlouvy.
- Sběr nebezpečného odpadu se uskuteční

Chov psů z hlediska věcné působnosti obcí

Neustále živým tématem z hlediska života ve městech i obcích je chov psů. Důvodem jsou i excesy, ke kterým došlo i v naší republice, kdy agresivní psi způsobili poranění lidí i s následkem smrti.

Zcela logicky jsou v této problematice účastny i obce. Na základě ustanovení daného Ústavou ČR a dále zákonem č. 128/2000 (zákon o obcích) je jim mimo jiné umožněno vydávat obecně závazné vyhlášky k zabezpečení veřejného pořádku. Tím je tedy obcím umožněno upravovat činnosti spojené s chovem a držením psa na katastrálním území obce, resp. na veřejně přístupných místech, kde je obec vlastníkem nemovitosti.

OBEČNÉ POVINNOSTI

Dále je chov psa vymezen také § 124 občanského zákoníku. Ten stanoví stejná práva a povinnosti všem účastníkům. Plyne z toho, že vlastník psa není oprávněn k neomezenému výkonu svého práva. Platí, že chováním psa, tj. výkonem vlastnického práva nesmí dojít k omezení ostatních subjektů. Pro vlastníka psa platí, že se musí zdržet všeho, co by nad míru přiměřenou běžným poměrům obtěžovalo jiného nebo by vážným způsobem ohrožovalo výkon jeho práv. Nad míru tedy nesmí obtěžovat sousedy prachem, hlukem (soustavným štěkáním psa) a jinými psími projevy (pachy, tekutými a pevnými exkrementy). Dále vlastník nesmí dopustit, aby pes vnikl či soustavně vnikal na pozemek sousedů nebo jiného vlastníka. Dále aby nenapadal ostatní psy, neobtěžoval občany a aby neznečišťoval společné prostory činžovních domů, chodníky, parky či dětská hřiště.

SPECIFICKÉ POVINNOSTI

Kromě výše uvedených povinností vznikají vlastníkovu psa další:

4

- přihlásit psa k evidenci na místně příslušném obecním úřadě
- mít při sobě evidenční známku
- oznámit změnu v chovu psa
- vodit psa na vodítku nebo ho opatřit náhubkem
- netýrat zvíře
- neopustit psa s úmyslem se ho zbavit
- dát psa očkovat proti vzteklině
- nechat psa, který pokousal osobu, vyšetřit bez zbytečných odkladů veterinárním lékařem, dodržovat veterinárně-ochranná opatření a vydat osobě zraněné psem potvrzení o úrohlídce psa (§ 4 odst. 4 písmeno g) zákona č.166/1999 Sb.)
- pohřbívat psy o hmotnosti do 30 kg spálením nebo zakopáním do hloubky nejméně 80cm s použitím dezinfekčních

prostředků na vhodném místě podle § 40 odst. 4 zákona č.166/1999 Sb.

ODPOVĚDNOST ZA ŠKODU

Vlastníka psa plně odpovídá za škody, které pes způsobil. Ke vzniku nároku na škodu dochází již samotným vznikem škody.

Ač pes není obecně považován za zvíře de jure nebezpečné, může se jím za určitých okolností stát. V případě, kdy je útokem volně pobíhajícího psa bezprostředně ohroženo zdraví či dokonce život napadeného, má se za to, že se napadený ocitl ve velmi tíživé situaci, v nouzi. Vychází se ze skutečnosti, že v okamžiku napadení není člověk schopen rozpoznat nebezpečnost útoku a ani přiměřenost obrany proti němu.

Napadený je proto v závislosti na povaze útoku oprávněn bránit se všemi dostupnými prostředky. Důsledkem takového jednání může být až smrt zvířete. Příslušnost v rozhodování k adekvátnosti obrany má v poslední řadě soud. Odpovědnost za škodu může vlastník psa do určité míry zmírnit pojištěním.

Je tedy nutné mít na paměti, že chov psa není záležitostí jen vlastníka psa, ale všech, kterých se projevy jeho života mohou dotýkat: obce, sousedů i náhodných chodců.

Chov psů z hlediska obce Ochoz u Brna je zakotven v platné vyhlášce, jejíž text je dostupný všem občanům v úřední dny na obecním úřadě či na internetových strán-

Rubrika kulturně-sociální komise

Začátkem října pořádáme zájezd do G-studia (scéna brněnských městských divadel na Kounicově ulici) na muzikálovou komedii Dana Goggina

JEPTIŠKY

Představení se koná v pátek 12.října v 19.00 hod. Odjezd z Ochoze v 18.00 hod. od zastávek ČSAD.

Jednotná cena po slevě 200 Kč.

Přihlášky do konce září přijímá pí. Dvořáková, tel. 44 23 26 50, a pí. Šedá, tel. 44 23 32 83.

Hana Šedá

Junácký tábor 2001

Letošních čtrnáct táborových dní jsme prožili v nádherném prostředí Rakoveckého údolí mezi Bukovinkou a Jedovnicemi.

Téma táborové hry (tzv. etapovky) je pro děti překvapením – dozvedí se ho až při zahajovacím ohni. Letos jsme doprovázeli Odyssea při jeho dlouhém a strastiplném návratu na rodnou Ithaku. Do starověkého Řecka jsme se přenesli přečtením Iliady v převyprávění Eduarda Petišky. Dávný příběh o kletbou stíhaném Paridovi, krásné Heleně, podvedeném a rozzuřeném králi Meneláovi, cílevědomém Agamemnónovi, udatném Achilleovi a řecké Istivosti už mnozí znali, ale poslouchali až do konce, kdy do praskání posledních skomírajících uhlíků (nějak se zapomnělo přikládat) zazněla poslední věta: „*Skončila válka, a zlo, které zrodila, kráčelo dál.*” Od této chvíle byl každý Odysseem.

(Vedoucími) přichystané překážky samozřejmě nemůže nikdo překonávat sám, a tak byli námořníci i přes (naštěstí sporadické) protesty „sružení” do čtyř posádek. Jména si vymysleli sami; ovšem některá byla opravdu „prudce řecká” –

Tasmania, Andromeda, Kasiopea, Gandi. Navíc si někteří účastníci nezvládli ani do konce tábora uložit do paměti pravopis názvu své skupiny.

V uvedeném pořadí se posádky střídaly na službě v kuchyni a v psaní kroniky (na volné listy s podtiskem).

Záležitostí posádek byla také etapovka. Prověřovala všestrannost všech zúčastněných – někdy byla zapotřebí síla, vytrvalost, mrštnost nebo odvaha, jindy hra vyžadovala logické myšlení a organizační schopnosti vedoucího skupiny. Podle neúspěchů v jednotlivých etapách získávaly posádky políčka na mapě. Cestu jim samozřejmě znepříjemňovaly nepříznivé větry a mořské proudy, všemožné příšery, nestvůry, piráti, obchodníci se zkaženým

zbožím nebo rybáři, do jejichž sítí se loď zamotala. Námořníci netušili, co se skrývá pod nevinně vyhlížejícími bílými čtverečky. Nepříjemnosti číhaly přibližně na každém pátém políčku, celkem tedy mohlo plavbu zdržet asi sto překážek; naopak příznivých jevů bylo poskrovnu (např. otroci na veslování).

Cílem celotáborové hry byl co nejrychlejší návrat na Ithaku; vše jsme samozřejmě propočítali tak, aby se to podařilo (i nejlepší skupině) až po závěrečné etapě. Pokud by na Ithaku dorazilo víc lodí, rozhodoval by počet zbylých políček. Před závěrečnou etapou už Kasiopea málem rozdávala autogramy, ale... Tasmaniin mocný finiš v Akademii (viz níže), téměř vítězství v dvojnásobně bodované poslední hře, štěstí při výběru políček – a nestačili jsme se divit, když oběma družstvům zůstalo 15 polí! Táborů už jsme absolvovali hodně (letošní byl jedenáctý), tato situace tedy zákonitě jednou musela nastat. Možnost přímého

souboje (teď není myšleno násilné soupeření) znemožnil propuknuvší déšť a také pokročilá hodina, pozornost všech se navíc upírala spíš k závěrečnému ohni - a tak byli vyhlášeni dva vítězové. Spokojenost a radost z výhry se zrcadlily ve tvářích poloviny dětí (ale druhá polovina to vzala sportovně a nikdo nechtěl rozstříhat svůj chitón...), co víc si přát?

Komu se snad nedařilo v etapách, mohl svoje schopnosti uplatnit v Akademii. Starověcí mudrci byli vzděláni všestranně, k získání nejvyšší hodnosti filosofa tedy musel zájemce zvládnout všech patnáct oborů a obstát u filosofské zkoušky. K tomuto – poslednímu - kroku už nevyšlechli žádné přednášky, měli „pouze“ zvládnout diskusi s akademickým senátem (neboli božstvem neboli vedením). Témata jim byla sdělena s jednodenním předstihem. Na dohled nejvyššímu vzdělání se dostali dva studenti – a oba obstáli. Filosofové...

Táborový život se pochopitelně netočil jen kolem etapové hry a Akademie. Na ko-

Ranní nástup u vlajkového stožáru

Pohled na večerní zátiší v Rakoveckém údolí

lech jsme se jezdili koupat, poznávali jsme okolní přírodu a významná místa – například Bystřec (středověkou osadu vypálenou husity), dokonce s odborným komentářem hraběte Belcrediho, jenž tam po čtvrt století vedl archeologický výzkum.

Nezapomněli jsme ani na řecké slavnosti a významné události. Jedno odpoledne bylo vyhrazeno Olympijským hrám. Disciplíny sice nebyly úplně totožné s těmi starořeckými, ale atleti soupeřili stejně urputně. Běh branka-branka (cca 50m), hod granátem, skok z místa a zápas, každý si přišel na své.

Při Velkých Dionýsiích původně mezi sebou soutěžily divadelní soubory. Skupiny si (nesoutěžně) připravily krátké vystoupení k večernímu ohni, k němuž jsme přišli v zástupu za zpěvu táborové hymny a s Dionýsem v opentleném dvoukoláku.

Sportovní maniaci se mohli dosyta vyžít při fotbalu, baseballu a volejbalu – dva ostře sledované podvečerní zápasy Olymp – Trubky asi vyhnaly z doupat večkerou okolní zvěř. Publikum fandilo opravdu hlasitě.

Večer tábor relativně ztichl, pokud jsme zrovna nezpívali. Posádky chodily „na mapu” a v týpku probíhalo osobní hodnocení. Velký úspěch mělo pozorování Viléma (Měsíce) dalekohledem, moře a krátery byly vidět krásně. Hvězd září nad Rakoveckým údolím opravdu nepočítaně. Daleko od světél měst jsme hledali Kasiopeu, Andromedu, Cephea, Pegasa, Lyru, L a b u ť a mnoho dalších souhvězdí, většinou zakomponovaných do řecké mytologie. Těsně před večerkou se v týpku četla pohádka

Oznámení vlastníkům lesa v k.ú. Líšeň

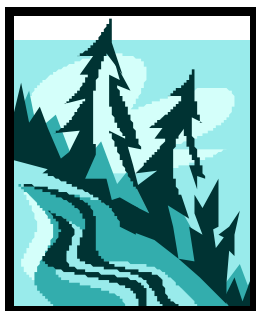
Úvodem vyzývám vlastníky k vyzvednutí lesních hospodářských osnov (LHO) na Magistrátu města Brna, odboru vodního a lesního hospodářství a zemědělství, na Kounicově ulici č. 67, které jsou aktuální inventurou jednotlivých lesních parcel a obsahují doporučení hospodářských zásahů. Z protokolárního převzetí LHO vyplývají i větší možnosti samostatného působení vlastníků v lese, zvláště v těžební činnosti.

Druhá aktuální informace se týká zaměření nejasných hranic. Po několika letech nečinnosti v této oblasti se podařilo skupině vlastníků přimět Pozemkový úřad Magistrátu města Brna vyčlenit finanční prostředky na rozměrování nečitelných hranic lesních parcel. Není zcela jasné, na jaké množství parcel budou prostředky stačit, jisté ale je, že se přednostně začne na skupinách parcel, na které bude upozorněno jako na problémové. Prozatím jsem byl jako zdroj informací pro pozemkový úřad osloven já, ale protože je pravděpodobné, že některé případy mnou nebudou označeny, chci oslovit touto formou občany, kteří vědí o nedostatečné stabilizaci hranic, aby na tuto skutečnost upozornili.

Informace o lesních hospodářských osnovách, zaměření hranic i další konzultace v problematice hospodaření v lesích, např. o uplatnění nároku na státní dotace na pěstební činnosti, mohu poskytnout při osobní návštěvě každé úterý od 14 do 16 hod v kanceláři na zámku v Líšni, případně lze využít telefonu v kanceláři na zámku, případně lze využít telefonického kontaktu na číslech 05/44 23 38 25 a 0608/75 04

42.

8

Ochozské rozmarné léto

Současné světové dění nás nutí zastavit se, pokleknout či debatovat na téma „Co jsi, člověče?“

Ale protože náš život není v těchto případech v našich rukou, zastavme se nyní v poklidu. Měli jsme léto. Kdy nám skončilo? Když nastaly deště, když začala škola, 11., či až 23. září?

Mám tu v ruce mistrovské dílo Vladislava Vančury, ilustroval Josef Čapek. Dva velikáni, kteří si hráli, žili, vyhřívali se, mokli i bojovali v rozmarném létě první republiky. Než je spolkla válečná nestvůra. Zanechme tedy na chvíli debat, zda nás něco taky jde sežrat, či nikoliv, a ohlédněme se s n i m i za naším létem:

Pokud možno buďte oděni bíle a sedte váhavě před svým hotelem. K ďasu! Což není dosti dobrý příklad praotců, kteří se přepásali a kabát na lokti krok co krok se blíží k podjezdům sadů, aby usedli na stoličku již připravenou?

Nuže, L.P. 2001 v měsíci srpnu přibyl do Ochoze kouzelník. Naše vesnička líně dřímala, na polích rachotily kombajny a náhle se všude objevily plakáty, zvoucí na čarodějnou produkci. V podvečer projíždělo Ochozí auto s amplionem zvoucím na představení. Řeky ani dřevěné plovárny nemajíce, scházejí se naši občané hlavně v š e n k u a o kouzelníkovi, myslím, mnoho nedebatovali. Ačkoli měl místo jedné útloboké Anny dvě ženštin ve svém voze.

Při první produkci, kteráž se konala 20. dne měsíce srpna, se shromáždilo jen málo obecnstva. Důvodem se jevílo špatné počasí a také mravy dnešní doby, kdy každé malé dítě doma různé divy ovládati může. Doba tato ovšem klade nároky hlavně na kouzelníka, aby děti zhýčkané virtuální

realitou získal. A získal je. Dílem svým uměním a dílem stíženými na prázdný sál a pokladnu. Tato dívka příběhla po produkci domů, chválila umění kouzelníkovu a litovala jeho prázdnou kasu.

Nazítrí se konalo druhé představení, které bylo dle slov pana kouzelníka navázáním na představení první. Čímž se museli znovu dostavit všichni diváci z prvního večera, kteří mají dětskou duši, a také rodiče a příbuzní oněch útlocitných dítek školních.

Sál se tedy téměř zaplnil a kouzelník pokřál na těle i na duchu. Neprováděl sice svá kouzla na provaze, ale čaroval ze všech s i l a stejně jako Arnoštkovi mu ze skrání padaly kapky zvící hruškovitého palce. Mimo magie prstové předvedl i jasnovidectví, znalost grafologie a břichomluvectví. Do posledně jmenované produkce i malinkou narážku na poměry všeobecné – „Dnes se mě před obchodem jedna paní ptala, mám-li spolky s čertem.“- a také narážku na poměry místní – k: „Cítím tu slivovici.“, č: „To bude určitě divadelníků.“

Své půvabné asistentky nepřímo představil jako manželku a dceru – svoji následovnici. Tato dívčina předváděla i své vlastní číslo, útěk z pout. Sám kouzelník Katonas je člověk pohledný, takže není divu, že se od něj nechala paní ředitelka školy podvákráte přeříznout motorovou pilou (samozřejmě bez úhony na zdraví). Kouzelníkovi se docela vedlo a myslím si, že uspokojil i ty skeptiky, kteří veškeré triky a magii považují za umění ošemetné a klamné.

Inu, je pravdou, že kouzelníkův rod Katonasů čaruje už 200 let.

Je tedy dobré sponzorovati kouzelníka, neboť jeho majetek je nevelký a potřeby na reklamu značné.

Zapomeňme nyní, že má kouzelník v Brně stálou scénu a že jeho vlasy jsou krátké a rovné a dovolte mně zvolat s paní Důrovou: „...ach, jak je krásné kouzlit oh-

ně a po širém světě si pohrávat s malými oblými věcmi. Jak je krásné počítati dny do tří a míjeti město po městě. Jak je krásné strojiti dějství od začátku do konce a opakovati je znovu a znovu před lidmi, z nichž nikdo mimo nás neví, co se stane.

JEDNOU VĚTOU

Bylo...

- ❖ 15.9. sběr železného šrotu – Skauti a stárci

Bude...

- ❖ 2.10. beseda občanů se zástupci VAK, a.s., o připojování a provozu kanalizačních přípojek
- ❖ 6.10. otevřená Ochozská jeskyně (9-16 hodin), výbava: holínky, baterka
- ❖ 12.10. sběr nebezpečného odpadu: 16.30 u OÚ, 17.00 u Orlovny
- ❖ 12.10. zájezd na muzikál Jeptišky, viz. kulturní rubrika

POVĚSTI Z MORAVSKÉHO KRASU

Zajatec podzemí

Toho podivného jara bylo v Holštejně pravé dopuštění. Po tuhé zimě nastala na Velký pátek prudká obleva a dravý proud Bílé vody unášel vše, co se mu postavilo do cesty. Vyděšení lidé svůj většinou soukromý majetek vynášeli z obavy před povodní na půdu. Nejvíce byl záplavami ohrožen dolní mlýn, proto sousedé nedávno ovdovělé mlynářce se stěhováním přátelsky vypomohli.

Chlapci se šli podívat nad Starou rasovnu, kde rozbouřená voda s velkým hukotem mizela v podzemí. Vtom jeden z nich vykřikl: „Ondříčku, podívej se, to je přece váš beránek!“

Malý Ondřej byl chlapec z dolního mlýna a hned poznal svého miláčka, na kterého všichni v nastalém shonu zapomněli. „Můj kudrnáčku!“ zvolal zoufale, rozpráhl ruce, najednou uklouzl, spadl do vody a v zápětí už jej dravé vlny unášely do propadání. Nebylo mu pomoci.

Když třetího dne voda opadla, marně nešťastného chlapce hledali – zmizel nenávratně v tajemných podzemních hlubinách. Nebohá matka nemohla zprávě o chlapcově smrti uvěřit, byla přesvědčená, že dosud někde žije. Ani ostatním obyvatelům Holštejna se však nedařilo na Ondříčka zapomenout, vždyť se od jeho zmizení dály samé podivné věci.

Jednou šla babička z dolního mlýna na hrad, aby si tam nažala trochu trávy. Vzala s sebou i Dorničku, malou Ondřejovu sestřičku, která mezitím trhala kvítka a vila z nich věnečky. Když už měla babička plnou plachtu, chtěla jít domů, ale tu náhle spatřila krásnou jablůňku, prohýbající se pod zlatými jablíčky. Babička chtěla Dorničce jedno utrhnout, to jí však vy-

padlo z ruky a kutálelo se jak živé, až zmizelo v propadání. Když se pak vrátily pro trávu, jablůňka zmizela beze stopy.

Po nějakém čase byla zase babička s Dorničkou na travě Na nadskalí. Stará žena zrovna vzpomínala na nešťastného Ondříčka, když tu se objevil malý mužíček a kráčel k ní. Čím byl blíže, tím byl větší, až před babičkou stál pěkný mládenec. Chlapec nic neřekl, jenom se způsobně uklonil a ukázal rukou k propadání. Babička se tak lekla, že nechala trávu travou, popadla Dorničku za ruku a rychle utíkala pryč. Teprve z bezpečné vzdálenosti se odvážila ohlédnout a spatřila mládenečka, jak se stále dívá smutně za nimi. Vtom se začal zmenšovat, až se zcela ztratil.

Do třetice stárek ze mlýna orál s voly Na městečku, kde je hluboká černá půda. Velice se proto podivil, když pluhem vyvrátil kus skalky a pod kamenem se začernala hluboká díra. Stárek se do ní zvědavě podíval a co nevidí? V hlubině se rozprostírá velká síň plná zlata a stříbra, které malí mužičci v pytlích odnášejí chodbou směrem k propadání. Najednou se jeden z nich ohlédl a cosi na stárka vykřikl. Tomu se z toho zatočila hlava, až omdlel. Když se konečně probal, ležel vedle něho váček se zlatáčkem, po díře a skalce však ani památky.

Po všech těch tajemných znameních už všichni začali věřit, tak jako jeho matka, že Ondříček nezahynul, ale že žije někde v hlubokých podzemních prostorách. Začali se proto připravovat na Velký pátek, neboť právě v tento den, kdy farář v kostele zpívá pašije, se otvírají zemské dutiny s poklady a tehdy také země vydává vše živé, co pohltila.

A měli štěstí. Jaro se toho roku opozdilo, a tak se vyschlým korytem Bílé vody dalo proniknout do podzemí. Po chvíli tápání

za svitu loučí pronikli do rozsáhlé síně plné nádherných krápníků. Uprostřed seděl chlapecek a kolem něho se třpytily krásné drahokamy všech barev. Synek zvedl hlavu a v tom okamžiku jej všichni poznali – byl to Ondříček, živý Ondříček. Za malou chvíli už se tulil v hřejivém matčině náručí. Někteří si chtěli ještě nabrat trochu těch podzemních pokladů, ale tu se z nitra začaly za strašlivého rachotu valit vodní vlny. Vetřelci se dali rychle na útěk a jen tak tak vyvázli se zdravou kůží. Když totiž doběhli ven, panáček v Lipovci právě dozpíval pašije.

Z Ondřeje doma nedostali ani slovo. Na nic si nevzpomínal, jíst nechtěl, jen by spal a spal. Potom však rostl jako z vody a brzy z něho byl chlapec jak jedle. Babička se dušovala, že teď vypadá přesně jak ten mládenec, co se jí tenkrát zjevil. Ondřej byl hodný člověk a šikovný mlynář, ale přece měl jednu vadu. Byl samotář, nemiloval společnost a často chodil jako tělo bez duše. Celé hodiny bloudil lesem, a když vyschla Bílá voda a mlýnské kolo se zastavilo, ztratil se najednou na několik dní. Někteří pytláci v ty časy slyšeli za jasných nocí ze závrtků nedaleko Macochy táhlý smutný zpěv. Jeden starý pastýř snad dokonce Ondřeje viděl ve člunu na macošském jezírku. Lidé se potom mlynáři začali vyhýbat a vykládali si o něm samé hůzostrašné historky.

Jednoho suchého léta se Ondřej právě na svatou Markétu zase vytratil do podzemí, kde ho zastihla náhlá průtrž mračen. Když voda opadla, našli lidé ve skalní štěrbině při výtoku Punkvy zachycený cár mlynářovy košile. Tentokrát však nikdo nepochyboval – zajatec podzemí se už nevrátí...

Vok z Holštejna

Na hradě Holštejně žil v neklidných časech panování krále Václava IV. divoký a krutý rytíř Vok, který měl pověst nejhoršího loupežníka. Když jednou náhodou spatřil dceru paní Běty Osovské z Doubra-

v i c e
– krásnou Anežku, procházející se po lese, zahořel nezkrotnou touhou zmocnit se jí za každou cenu. Rozhodl se ale, že se pokusí dosáhnout svého nejprve po dobrém. Oblékl proto své nejlepší šaty, upravil poněkud své divoké vzezření a vydal se na námluvy do nedalekých Petrovic, kde v ústraní, vzdálena tehdejšími společenskými zmatkům, paní Osovská i se svými dětmi žila na neveliké tvrzi.

Jakmile paní Běta uviděla ve dveřích svého holštejnského souseda, nečekala nic dobrého, protože už o rytíři ledacos zaslechla, přesto nic nedávala najevo.

„Co tě k nám přivádí, udatný rytíři?“ „Vzácná paní, přicházím tě požádat o ruku tvé sličné Anežky,“ odvětil Vok bez okolků, ale přece se snažil, aby to znělo co nejzdvořileji.

Paní Osovská jen stěží přemohla své zděšení: „Pane Voku, uvážil jsi dobře svou volbu? Má dcera je ještě příliš mladá a nemá žádného věna.“

Rytíř však stále trval na svém, a tak musela petrovická paní s pravdou ven: „Nezlob se, pane, ale nepoživáš zrovna nejlepší pověsti, nevěřím tomu, že bys byl vhodným manželem pro mou Anežku. Chceš-li však, můžeš se jí zeptat sám.“

Nechali tedy zavolat Anežku, aby dala neodbytnému Vokovi konečnou

odpověď. Dívka netušila nic zlého, proto upřímně řekla: „Pane, nemohu být tvou, vdala bych se pouze za toho, kdo si získá moje srdce.“

Ač rytíř naléhal sebevíc, přece musel od táhnout s nepořízenou. Paní Běta hned nařídila připravit tvrz k obraně, protože když pan Vok odcházel, jeho pohled nevěstil nic dobrého.

Za čtrnáct dní poslal pán z Holštejna na Petrovice list, v němž naznačoval, že pokud nedostane Anežku po dobrém, zmocní se jí třeba násilím. posel přinášel i četné dary. Paní Osovská však všechno zdvořile odmítla, okamžitě posbírala děti a uchýlila se s nimi k příbuzným, až někam k rakouským hranicím.

A dobře udělala! Ještě téhož večera Vok se svými ozbrojenci přepadl Petrovice. Početně slabá posádka nemohla dobře cvičeným hrdlořezům dlouho vzdorovat. Do rána byla tvrz dobytá, vypálena a její obránci do jednoho pobiti. Marně se ale holštejnský zloduch sháněl po Anežce. Nezbylo mu než zlostně zaskřípat zuby.

Jak se paní Běta dověděla, cose stalo, začala Voka na soudě v Brně. Spravedlnosti se však nedočkala. Tenkrát se z Čech na Moravu rozšířily husitské války, a proto všechno vázlo. Pán z Holštejna se navíc za pomoci svých četných přátel urputně bránil, žalobu popíral a hledat proti němu svědky bylo tehdy velice obtížné.

Vok se ale i nadále nevzdával svých choutek na Anežku. Jak se k ní však přiblížit? Vymyslel tedy lest – nechal rozhlásit, že odtáhl do boje. A měl úspěch! Paní Osovská, jakmile se k ní tato zvěst donesla, kázala opravit poničenou petrovickou tvrz a vydala se i s Anežkou na cestu. Těšily se obě, že už brzo spatří důvěrně známá místa. Když tu se náhle z lesa vynoří Vok se svými zbrojnoši, přeuctivě se klaní a se zlomyslným úšklebkem říká:

„Vítám vás, ctěná paní a panno, dovolil jsem si zde počkat, abych se dověděl,

kdy budeme slavit svatbu.“

„Nikdy!“ téměř jednohlasně vzkřikly obě ženy.

„Tak to potom budete muset vzít zavděk mým skromným pohostinstvím,“ zachechtal se zlosyn úlisně a nařídil Bětu s Anežkou zavést na Holštejn.

Protože obě zajatkyně stále trvaly na svém, uvěznil nelítostný rytíř Anežku na věži a paní Osovskou nechal spustit do hrozné hladomorny v jeskyni pod hradem. Když se Anežka od své služby dověděla, kde skončila její matka, dala poslat pro Voka.

„Stanu se tvou ženou, musíš však hned propustit mou matku z té strašlivé lidomorny!“

Pán z Holštejna se zaradoval, že konečně dosáhl svého a okamžitě spěchal do hladomorny za paní Bětou. Tam ale ke svému zděšení zjistil, že nebohá žena již není mezi živými. Nakonec byl rád, když ráno dostal list, v němž byl vyzván, aby se dostavil do Znojma a připojil se tam k tažená krále Zikmunda proti husitům. Anežku však nadále držel v zajetí, a když se ptala na matku, dal jí vyhýbavou odpověď.

Za Vokovy nepřítomnosti na Holštejně se hradní čeládka stala velice neukázněnou, na vlastní pěst vyrážela na loupežné výpravy do okol, a tím byla obrana rytířova sídla značně oslabena. Toho zanedlouho využil bratr paní Osovské se svými přáteli a za pomoci Anežčiny služky, poctivého venkov-

Sláva kanalizaci!

Ještě v roce 1955 byly pod horním pomníkem dvě roury, kudy byla vypouštěna nejen splašková voda z palírny, ale když hodně zapršelo, tak i močůvka, která nelibě páchla tak, že se nedaly otevřít dveře nebo okna a moji rodiče měli často s majitelem kontraverzi, poněvadž tento nešvar let minulých mockrát během roku znepríjemňoval život tak, že i švadlenky paní Anděly

Laurmanové a obyvatelé obecní pastoušky si zacpávali nos.

V těch letech jsem dělal rozhlasová okénka, a tak z té doby příkládám část básně k této skutečnosti.

*Do Ochoze běž, poutníku,
vesnice to krásné,
zastavíš se u pomníku
a srdce ti žasne!*

*Postojíš tu v zadumání
a pojednou máš to zdání,
to je tedy vůně, pane!
Nevěříš a snad to klame?*

*Zahleď se do rigolu,
je to černé, vidíš smolu?
Kdepak smůla, lidé milí,
to byste se omýlili.*

*Je to přece močovice,
které cítit víc a více.
Snad bys každý rychle chtěl
ucpat jícny těch dvou děl,*

*z nichž za dne i za šera
valí se ta přišera.
Má otázka je zdravá.
Sjedná se tu náprava?*

Náprava se sjednala a potrubí bylo zlikvidováno. Konečné řešení splaškových vod se v současné době realizuje, proto zelenou kanalizaci.

Jan Nejezchleb

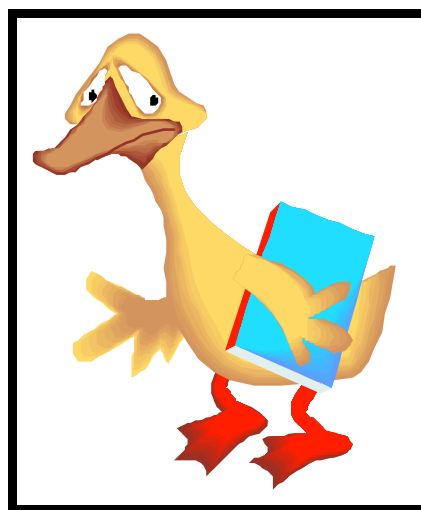
Knihovnička

Dětem začala už opět škola, vlaštovky odlétly na jih a počasí je také jiné než v červenci. To vše jsou neklamné známky podzimu a mnozí z nás po rušném letním cestování jsou rádi zase doma v teple a pohodlí. Já bych vám k příjemnému posezení

chtěla nabídnout zajímavou četbu z místní knihovny.

První kniha, se kterou bych vás dnes chtěla seznámit, je **Velká encyklopedie měst a obcí ČR**. Sestavil ji **Josef Augustin**. Na tisíci stranách najdeme znaky a základní údaje z historie i současnosti českých měst a obcí, včetně té naší. Knihu daroval místní knihovně obecní úřad.

Z historie – tentokrát anglické – čerpá **Cynthia Harrod-Eagles**. Na pozadí dějinných událostí sleduje osudy rodu Morlandů

od jeho zakladatelů žijících v 10. století až po dobu nedávnou. Z patnácti svazků **Dynastie Morlandů** na vás čeká prvních deset.

Do minulosti sáhl pro námět i **Václav Pavel Borovička**. **Procesy, které vzrušily svět** jsou zajímavé a napínavé případy, které ovlivnily svou dobu: proces s Ježíšem, Alfrédem Dreyfusem, Janou z Arku a další.

Miroslav Donutil o sobě. Padesát uzlíků na provázku života. To je název a podnázev díla, ve kterém se český herec ohlíží zpět s humorem sobě vlastním.

Herák má název příběh o tragédii čtrnáctiletého Davida a jeho přítelkyně, kteří se po útěku z domova dostávají mezi squattery. Okolnosti přivedou oba

mladé lidi až k drogové závislosti. Autorem je **Melvin Burgess** a dal mu podtitul *Preve nce proti drogovému pokušení vašich dětí.*

Dean Koontz napsal román **Přežit.** Je to thriller o novináři, který přišel při letecké katastrofě o rodinu. Při pátrání po příčinách nehody narazí na podivný Projekt 99...

Děj dalších dvou knih **Prosím vás, sestřičko...** a **Děkuji, sestřičko...** se odehrává v lékařském prostředí. Nemocnice je svět sám pro sebe, s vlastním řádem, s vlastními osudy. Lidé zde prožívají velké radosti a tragédie. A u všeho stojí lékař i sestry, říká autorka **Hana Marie Kornerová.**

A na závěr něco pro děti. Nizozemská spisovatelka **Miep Diekmannová** napsala dobrodružný pohádkový příběh **Jak se žení princové.** Vyprávění o tom, že není snadné být nejmladším královským synem, zaujme

Jeseň

*Podzim má pestrou paletu,
nastupuje vždy po létu,
listí žloutne, opadává,
každý rok se takto stává.*

*Posečená je již louka,
ze strnišť citelně fouká,
draci létají v povětří,
lesní zvěř hledá zázvěří.*

*Podzim je časem pokory,
hlavně že máme brambory,
jak kdysi, nejsou pasácci,
vesničtí bosí chudáčci.*

*A tak ať tento malíř
namaluje nám plný talíř,
bez práce je dnes moc lidí,
tak ať se přání nediví!*

Jan Nejezchleb

Rubrika divadelního spolku

Zveme všechny naše příznivce humoru F. R. Čecha či příznivce obou těchto veličin na ochozskou premiéru Čechovy komedie

Pravda o zkáze Titanicu aneb kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

Co vás čeká?

- Pravdivé informace o věcech, o nichž jste zatím neměli ani tušení!
- Hra v podání zcela jiném, než pro jaké byla napsána, v podání poctivém a uměleckém.
- Dobrá zábava a skvělé výkony Mirka Blatného, Narcisy Čoupkové, Renka Gryce, Šárky Trávníčkové, Leoše Trávníčka, Tibora Kozla, Leoše Kmeťa, Antona a Zdenky Křížové.

Premiéra v pátek 26.října v 19.00 hod.

Pokud by došlo k nějaké změně, dozvíte

Špačci a veverka

Několik roků jsem bydlel u lesa. V zahradě byla velká alej lískových keřů. Právě před tyto jsem přibil na dlouhé bidlo špaččí budku. Oblíbil jsem si tyto ptáky, kteří jedni z prvních nám zvěstují, že opět vesna se ujímá vlády. Často však jsou nuceni pro větší mrazy se vrátit do jižních krajů.

To je ale neodradí a vrátí se, jakmile trošku tepleji začnou hrát sluneční paprsky. A tak je to rok co rok.

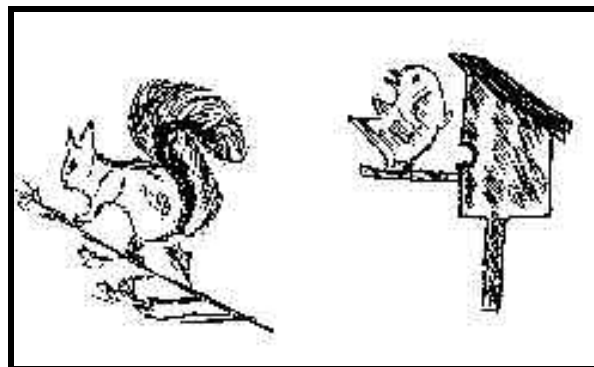
Budka bíle natřená se honosně vypínala nad keři. I její majitel špaček se nad krajinou tak pyšnil. To bylo špaččí radosti! A což teprve pak, až se z otvoru začalo ozývat první nesmělé pípání probouzejících se nových životů. To bylo shonu každý den za potravou pro tolik hladových krků! Byl to shon, který jim přinášel tolik blaženého štěstí a který měli staří tolik rádi!

Holátka se opeřila, vyrostla. Staří je vyvedli a připojili se k většímu hejnu. Budka osiřela.

Ne však na dlouho. Taková zrzavá veverka jen čekala na den, kdy špačci odletí a ona se bude moci zabydlet. Budka dostala nového majitele či nájemníka. Nájemníka

na celý čas, než se špačci s jarem objeví znovu. Teď tu byla svrchovanou paní. Když hrálo sluníčko, rozkošnický se koupala v moři tepla. Vylezla na střechu a rozvalovala se tu blažena a šťastna.

Přišlo jaro, s ním špačci a veverka moudře ustoupila právoplatným majitelům. Platila-li nájem, či byla-li jen tichá dohoda o symbióze – to vědí jen dva různí obyvatelé této budky.

OBECNÍ KRONIKA

aneb okénko do historie naší obce

Za války pozemky obdělávaly ženy a staří lidé. Pole nebyla dobře obdělávána pro nedostatek dobytka, bylo málo hnojiva, a tak úroda byla čím dál slabší. Na obcích byly tak zvané rekvizice, tj. za průvodu vojáků odebíralo se obilí, zemáky, luky – sláma a seno. Též i na zvony došlo a mosazné neb měděné nádoby. Velký zvon ze zdejšího kostela byl rekvírován. Pro domácí lid vypočtena dávka tak malá, že na měření toho bylo moc a na živobytí málo. Tak na osobu čítáno obilí na rok 120 kg, pro koně denně 1 kg ovsa.

Rodiny, jejichž mužové byli narukováni, dostávaly od státu podpory měsíční, některá rodina od 28 korun až do 300 korun, v penězích ještě neznehodnocených. Peněz bylo dost, ale nebylo možno živobytí koupiti. Mnohé ženy splatily dluhy a jiné šetřily.

České barvy – červená, bílá a modrá, ně-

kde na štítu od pojišťovny musily být odstraněny, hymna rakouská z nařízení úřadů musela být v neděli zpívána v kostele, konány modlitby za vítězství zbraní rakouské armády. Konečně nastala doba osvobození 28. října 1918.

Kde se vzaly tu se vzaly, ze všech domů vlály prapory v českých barvách, Ochozí a Obcemi táhl s hudbou průvod za jásotu a zpěvu. Vojáci vraceli se domů, vypravovali o pekelných útrapách v bitvách a co který zažil. Nevrátili se však všichni. Mnozí mladí, osmnáctiletí, i staří zůstali na bojišti a v cizině pod zemí odpočívají. Z Ochoze byli jen dva, kteří vstoupili do čsl. Legií, a to: Luner Alois a Vašíček Antonín, syn hrobníka.

Roku 1919 zasazena na návsi naproti domu č.13 „Lípa svobody“. Dobře se neujala, a proto příštím rokem zasazena jiná na paměť ukončení světové války a opatřena ohradou nákladem obce. Na smutné doby se brzy zapomíná a radostné události trvají v paměti lidské déle.

Srdečně Vás zveme na tradiční

VÁCLAVSKÉ HODY

které se konají v sobotu 29.9.2001.
Slavnostní průvod stárků
začíná ve 13.30 hod od Lidového domu.

Hraje krojovaná dechová hudba
Zlat'anka z Kobylnic.

Hodová zábava v Lidovém domě začne
ve 20.00 hod.

OCHOZSKÝ
ZPRAVODAJ
informace občanům obce
Ochoz u Brna

Vychází čtvrtletně

Vydává Obecní úřad v Ochozi u Brna
tel. 05-44 21 27 20, fax 05-44 21 63 90

Odpovědný redaktor: Miloš Hrazdíra, tel. 05-44 21 64 62

Technická realizace: Jaromír Chyba ml.

Tisk: Barbora Javorová, Brno,

Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky stylisticky upravovat, zestručňovat, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy a jiné příspěvky se nevracejí.

Toto číslo vyšlo 26.9.2001, náklad: 470 výtisků, ZDARMA